

Jeg er enig med hr. Holger K. Nielsen i, at det, der sker i Tjetjenien, er den glemte og også den afskyelige krig uden for CNN og andre tv-stationers opsyn. Der er ikke i verdensoffentligheden meget fokus på, hvad der faktisk foregår i Tjetjenien.

Kl. 14.05

Jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for hans redegørelse, som jeg synes viser vanskelighederne i den nuværende situation, vanskeligheder, som jo er præget af, at vi på den ene side ser afskyelige terrorhandlinger begået af tjetjenske grupper i Beslan, i teateret i Moskva, terrorangreb på fly, bevislige og synlige terrorhandlinger. På den anden side ser vi en russisk regering, som man i tidens løb kan bebrejde, at den ikke har udfoldet nogen som helst energi for at finde en politisk løsning på en konflikt, som kun kan løses ved forhandling og fredeligørelse.

Opgaven i den situation og med de vanskeligheder, vi står i, er jo at prøve at finde de håndtag, der kan bringe os en smule videre mod fredeligere forhold, mod demokrati og mod en forbedring af de fortvivlende økonomiske og sociale vilkår, som er gældende.

Jeg har i den forbindelse et spørgsmål til udenrigsministeren, som siger, at Danmark indtil nu har brugt 152 mio. kr., heraf 12 mio. sidste år, altså i 2004. Så vidt jeg kan se, betyder det, at vi giver mindre nu, end vi har gjort før. Hvis vi trækker de 12 mio. kr. fra 152 mio. kr., er der givet 140 mio. kr. i løbet af 8 år, altså et noget større beløb end de 12 mio. kr., vi gav sidste år. Kan ministeren bekræfte det eller sige noget om, hvorledes udviklingen i vores bidrag har været? Er der ikke brug for, at vi gør noget mere?

Jeg vil meget beklage, at OSCE ikke længere kan komme til at spille en rolle i Tjetjenien. Til gengæld må man jo hilse velkommen, at EU søger at komme til at spille en rolle for dialog og forhandlinger og for genopbygning. Det er ikke kun EU, der her kan komme til at spille en rolle. Jeg noterer også, at regeringen vil søge at bringe Europarådet og FN på banen for at drøfte menneskerettighedssituationen.

Der er desværre i Tjetjenien ingen gode løsninger i sigte. Konflikten har gamle rødder, en blodig historie og meget ophobet had på begge sider. Man har sammenlignet Tjetjenienkonflikten med Mellemøstkonflikten. Præsident Putin er i Mellemøsten og Israel netop nu – man forstår, at det er for at forsøge at bidrage til en fredelig løsning. Jeg vil da udtrykke håbet om, at

præsident Putins studier i Mellemøstkonflikten kan føre til en større russisk forståelse for forhandlingens absolutte nødvendighed og uomgængelighed.

Frank Aaen (EL):

Denne her debat finder jo sted på et vigtigt tidspunkt, hvor udsigterne til at få en forhandlet fredsløsning i Tjetjenien har meget vanskelige udsigter på grund af mordet på præsident Maskhadov og det, der er sket i kølvandet på det.

Et af de store spørgsmål i dag er efter vores opfattelse, om Danmark vil arbejde for, at udgangen på konflikten ikke bliver en ensidig russisk dikteret løsning, men en gensidig forhandlet løsning. Det spørgsmål har vi gentagne gange rejst over for den danske regering, senest ved at bede om en forsikring om, at den løsning, regeringen støtter, er en forhandlet løsning.

Selv om man skulle tro, at det er et spørgsmål, som det er enkelt at svare på, har det fået lov til at stå ubesvaret. Senest har udenrigsministeren svaret på et § 20-spørgsmål fra Enhedslisten, at det ikke tilkommer ministeren at identificere en forhandlingspartner for tjetjernerne. Det er jo rigtigt. Det er da ikke Danmark, der skal vælge repræsentanterne på den tjetjenske side. Men spørgsmålet er: Hvem skal så? Skal det være Rusland?

Der må svaret vel være lige så klart et nej, at det ikke er Rusland, der skal vælge, hvem der forhandler på tjetjernerne vegne. Det skal tjetjernerne selvfølgelig selv. Det er vanskeligt, men de har trods alt gennemført et anerkendt valg i 1996, som stadig væk er det eneste gældende gyldige valg.

Her var det altså lidt forunderligt at opleve i diskussionen med hr. Troels Lund Poulsen, at der dér blev taget afstand fra Maskhadov, fordi han angivelig ikke skulle have taget afstand fra terror. Der var faktisk på det tidspunkt gentagne gange sagt under debatten, at det havde han netop, og at det er helt klart, hvilken linje den fløj har stået for.

Kl. 14.10

Det, vi ikke fik noget svar på, men hvor der blev henvist til udenrigsministeren – så må vi have svaret nu – var: Hvor er det, at Danmark er i dialog, når man nu udtaler sig for dialog med alle parter? Hvor er det, at Danmark er i dialog med den fløj, som Maskhadov tilhørte? Er der en dialog? Er der en vilje til dialog med og en